

Yazar: Ramazan YILMAZ

Atalarýný önceleyenler, yüce Allah'a geređince iman edemezler

Ýnsanlarýn, yüce Allah'ın nelmelerine, O'nun geređince iman etmelerine engel olan bir faktör vardýr. Bunlarýn en önemlilerinden biri de kúpkusuzdur ki, genel demelerde insanlarnýn önemli ne çýkan kimi bahýslarýn, yüce Allah'ýn indirdiđi vahyi esaslarý, kendi daracýk demlerince demlerini sýđdýrmak için kelimeleri yerlerinden kaydırarak Tevhidi esaslarýn asýl anlamlarýn bozmalarýdır. Genellikle bu kimselerin eserlerini okuyan kimseler, okuduklarý bu eserleri kutsayarak yüce Allah'ýn indirdiđi Kur'an'ýn önemli ne almakta, Kur'an'ýn apaçýk ayetlerine rađmen bunlara inanmayýp genel dem atalarýn sızlerini tercih etmektedirler. Genel dem bataklyđna saplanan kimselere anlatýlan bir ayet fayda vermemekte, okuduklarý kitaplarýn çeliklerini genlerlerine rađmen onu terk etmemektedirler. Bu kimseler, atalarýn eserlerini býrakmalarý halinde kúfre saplanacaklarýn demlerdir. Oysa yüce Allah'ýn bildirdiđi genel demlerini terk etmekle zaten kúfr ve birkin bataklyđna saplanmýp bulunmaktadırlar, ancak farkýnda deđildirler. Geleneksel atalar dinine uyanlar Kur'an'ın esaslara davet edildiklerinde hemen atalarýndan bir sız nakleder ve "Falanca çlim bu konuda çyle diyor" diyerek atalarýn genler demlerini Kur'an'ın ayete tercih ediyorlar. Yüce Allah (cc), atalarýna tapan ve atalarý da gaflet çerisinde bulunan kúplerin Kur'an'ın uyarýlmasýn istemektedir. "Atalarý uyarýlmamýp bir toplumu uyarman için, ipten onlar gaflet çindedirler." (Yasin, 6) Allah ve Rasul'un davet edilen atalar dini mensuplarý, Kur'an'ın apaçýk hükümlere rađmen Allah ve Rasul'un hükümlerine aykýrý olan atalarýn genler demlerini sarýlmaktadırlar. çstelik kendileri de atalarýn Kur'an ve Sünnete aykýrý fikirlerini genler demleri halde bu tutumlarýnda ýsrar ediyorlar. Atalarýn bu aykýrý fikirlerini çrtbas edebilmek ve Ýslam'ın genler demini de Kur'an'daki ayetleri tevil edip Allah'ýn da sapýk fikirlerine destek olduđunu iddia ediyorlar. "Onlar bir

kötülük yaptýklarý zaman: ‘Babalarýmýzý bu yol üzerinde bulduk, bunu bize Allah emretti’ dediler; de ki, ‘Allah kötülüđü emretmez, Allah’a karpý bilmediđiniz peyler mi söylüyorsunuz!” A’raf, 28) Atalar dinine mensup olanlarla yapýlan bir diyalog, bunlarýn, kendi küfürlerine bahit olmalarýna rađmen hiç düpünmeden küfürlerinde ve þirklerinde nasýl ýsrar ettiklerini apaçýk bir þekilde ortaya koymaktadýr. Müslüman: - “Yüce Allah (cc), kulundan akýl alýr mý?” “Ey insanlar, siz Allah'a muhtaçsýnýz, Allah, O’dur ki, zengindir, hamd edilendir.” (Fatýr, 15) Atalar dini mensubu: - “Hayýr, elbette almaz.” Müslüman: - “Peki, yüce Allah (cc), kullarýnýn her halini biliyor mu?” “Andolsun insaný biz yarattýk ve nefsinin ona ne vesvese verdiđini biliriz, biz ona þah damarýndan daha yakýnýz.” Kaf, 16) Atalar dini mensubu: - “Elbette biliyor.” Müslüman: - “Peki, yüce Allah (cc), kuluna gücünden fazla yük yükler mi?” “Biz, kimseye gücü yettiđinden bapkasýný teklif etmeyiz, katýmýzda hakký söyleyen bir kitap vardýr, onlara asla zulmedilmez.” (Mürsüminun, 62) Atalar dini mensubu: - “Hayýr, yüklemez” Müslüman: - “Peki, Miraç hadisi diye uydurulan yalanda, yüce Allah’ýn, kullarýna güçlerinin üzerinde 50 vakit namazý farz kýldýđý, kullarýnýn bu 50 vakti kaldýramayacaklarýný (hâpâ) bilmediđi, 50 vakit namazý alan Hz. Muhammed (as)’ýn, Miraç’tan dönüpte göklerin bir katýnda Hz. Musa (as) ile karpýlaþtýđý, Hz. Musa (as)’ýn ona, ne ile döndüđünü sorduđunda o, 50 vakit namaz ile döndüđünü söylemesi üzerine Hz. Musa (as)’ýn, “Senin ümmetin bu 50 vakit namazý kaldýrmaz, git Allah’a, biraz indirt” dediđi ve Hz. Muhammed (as)’ýn, her seferinde beþ vakit tenzil ile geldikçe Hz. Musa (as)’ýn, Hz. Muhammed (as)’ý tekrar gönderdiđi ve Hz. Musa (as)’ýn dayatmalarý ve kullarýnýn ne kadar kaldýracaklarýný (hâpâ) bilmeyen yüce Allah’a (hâpâ) akýl vermesi sonucunda namazýn beþ vakite indirilmesi yalanýna ne diyorsun?” Atalar dini mensubu: - “Buhari’de böyle geçiyor ve geçmiþ alimlerimiz buna itiraz etmemiþler, onlar da bunu tasdik etmiþler, biz alimlerimizden böyle gördük, sen, Kur’an’dan sonra en güvenilir olan Buhari’yi inkâr mý ediyorsun, sen hadis inkârcýsýsýn.” Atalar dinine mensup olanlar, atalarýný hatasýz kabul ediyorlar Atalar dinine mensup müþrikler, Kur’ani esaslara ve Rasulullah (as)’ýn apaçýk örneklidne inanmaz, âlim

dedikleri geçmip atalarýn uydurmuþ olduklarý yalanlarýna, yüce Allah (cc) ve Rasulullah (as)’n üzerine attýklarý iftiralarýna inanýrlar. Çünkünk onlara göre âlim dedikleri atalarý, hata yapmaz, onlar öyle dediyse aynen öyledir, bu yüzden de Kur’an’n apaçýk ayetlerini hiç düþünmeden reddediyorlar. Geçmipin bataklýđýna saplanmýþ ve hiçbir þekilde kurtulmak istemeyen bu gelenekçi atataparlar, kesin dođrunun atalarýn dedikleri olduđunu kabul ediyor ve zaten Allah dilemeseymip, bunu söylemezlermip dercesine yüce Allah’a ve Rasul’ne hakaret ve iftira olan yalanlarý kabul ediyorlar, bu yalanlarýna da kimi ayetleri alarak delil gösteriyorlar. “Þirk kobanlar, dediler ki: ‘Þayet Allah dileseydi biz de atalarýmýz da O'ndan baþka bir þeye tapmazdýk ve O'nun (emri) dýpýnda hiçbir þeyi haram kýlmazdýk!’ Onlardan öncekiler de böyle yapmýþtý. Rasullere düþen, ancak apaçýk tebliđ etmek deđil midir?” (Nahl, 35) Vahyi esaslara karþý çýkan geçmip toplumlar ile günümüzde Kur’ani mesajý tümüyle kabul etmek istemeyenlerin atalar dinine tabiiyeti konusunda, yaban zaman dilimi dýpýnda hiçbir fark yoktur. Geçmip toplumlar da yüce Allah’a inanýyor ve atalarýndan aldýklarý düþünecelerle Rab’lerini razý edebileceklerini sanýyorlardý. “Dediler ki: 'Bilakis babalarýmýzý böyle yaparlarken bulduk” (Þuara, 74) Günümüzde atalarýn takip edenler de ayný þekilde atalarýndan aldýklarý düþüneceleri Kur’an mesajý önüne geçirmip bir halde yüce Allah’ý razý edebileceklerini zannediyorlar. Daha da ilginç olaný bu atalar dinine mensup olanlarýn, daha öncekilerin dedikleri gibi, “Sizden baþka böyle diyen yok, biz daha önceden böyle bir þey ipitmedik” demeleridir ki, tarihi süreçteki atalarý da ayný mazeretle Risalet önderlerinin dediklerini kabul etmiyorlardý. “Ne zaman ki Musa, apaçýk ayetlerimizle onlara geldi, dediler ki: ‘Bu uydurulmuþ bir sihirden baþka bir þey deđildir, önkeki atalarýmýzdan bunun hakkýnda bir þey ipitmedik.” (Kasas, 36) Ellerde evrensel ve çađlarüstü Kur’an, bu Kur’an’n en güzel þekilde yapayarak vahyin yabanmasý konusunda en güzel örnekliđi ortaya koyan Rasulullah (as)’n Sünneti bulunduđu halde bunlarý, yüce Allah’n verdiđi akýl nimeti ile deđerlendirip iman etme yerine, geçmip atalarýn söylemlerini esas kabul edip onlara uyanlar, hiçbir zaman yüce Allah’a geređince iman etmezler. Bunlarýn iman iddialarý, susamýþ kimsenin, uzađýndaki bir suya avuçlarýn uzatarak su içtiđini zanneden kiþinin durumu gibidir. “Gerçek davet

O'nun d'yanında a'd'rd'klar' kimseler, hi'bir peyle onlara icabet edemezler, ancak a'd'na ula's'n diye suya avucunu uzatan gibidir; ona o (su) ula'maz ve k'firlerin duas'y, dalaletten ba'ka bir pey de'dildir. (Rad, 14) Atalar dinine mensup kimselerin iman iddialar'y, t'pk'y tasavvuf'ular gibi atalar'n tekeline ba'd'd'rd' atalar'y ne dem'ise o kadar y'ce Allah'a iman ediyor, y'ce Allah'y da atalar'n tan'y'd' kadar tan'y'yorlar. Bu y'zden y'ce Allah'a hakaret ve iftira olan Rasulullah (as)'a atfen onlarca uydurulmu's'zleri, hi' d'p'nmeden al'y kabul ediyor, Allah ve Rasul'ne hakaret etmekten ekinmiyorlar. 'nk' atalar'y b'yle dedi'i i'cin de vahyi ink'r etmekten ekinmiyorlar. 'Aksine, dediler ki: 'p'hesiz biz atalar'm'y' bir din 'zerinde bulduk ve elbette biz, onlar'n izlerinde gidiyoruz. 'pte b'yle, senden 'nce bir kente uyar'y' birini g'ndermi' olmayal'm ki, oran'n zenginleri: 'Biz babalar'm'y' bir din 'zerinde bulduk, biz de onlar'n izleri 'zerindeyiz.' dem' olmas'n. Dedi ki: 'Payet size, atalar'n'y' 'zerinde buldu'dunuz peye hidayet ile gelmi'sem!' dediler ki: 'Do'drusu biz g'nderildi'diniz o peyi ink'r ediyoruz.' Zuhruf, 22-24) Her ne kadar y'ce Allah'a iman ettiklerini s'zel olarak ifade etseler, kimi ibadetleri yap'm' olsalar da geleneksel atalar dinine mensup olanlar, y'ce Allah'y hakk'yyla tan'ymayan, atalar'ndan ald'klar'y bilgi kadar y'ce Allah'y tan'yyan kimselerdir. 'Kullar'ndan bir par'ay' O'na m'nasip g'rd'ler, ger'ekten insan apa'c'k bir nank'rd'.' (Zuhruf, 15) 'Allah'y'n kadir oldu'unu hakk'yyla takdir edemediler, p'hesiz Allah 'ok g'ld'ld'r, azizdir.' (Hac, 74) Geleneksel atalar dini zanna ve duygulara dayanmaktad'rd' Geleneksel atalar dini mensuplar'y, y'ce Allah'y o denli tan'ymad'lar ki, y'ce Allah'y'n indirdi'i naslar'n, kendi ak'yllar'y ile e'lipmesi durumunda nas'y'n terk edilip akl'n tercih edilece'dini bile ileri s'rebilm'plerdir. Onlar, bu iddialar'y ile ak'yllar'n'y y'ce Allah'y'n vahyinden daha 'st'n ve as'y oldu'unu savunmu'plard'rd'. Bunlar'n ba'y'n'y da Fahreddin Razi ve onun talebesi Buharal'y Nureddin es-S'c'nb'ic'nd'ir. Onlar, Akl'n nas ile e'lipmesi durumunda akl'n tercih edilece'dini iddia etmi'plerdir. 'Ak'y ile nas e'lipirse ak'y tercih edilir' 'diyen' Fahreddin Razi, bu iddias'n'y, 'Esas' t-Takdis' adly eserinde s'z konusu etmi', 'Mealimu Usuli'd-Din' adly eserinde de bu kurala de'dinmi'tir. Orada Allah'y'n 'cihet, cismiyet' gibi baz'y M'tepabih manalar'y ihtiva eden ayet ve hadislerin tev'il edilmesi gerekti'dini a'c'cl'klarken pu yoruma yer vermi'tir:

“Naklin zahir ifadelerini, aklın kati delaletine tercih etmek yanlıdır, ¸nk¨ nakil, aklın feridir (naklin/nassın anlağıması akla bağlıdır). Eđer asıl olanı (aklı) delil olmaktan d¨ b¨ r¨ seniz, bu ¸ r¨ tme iþi hem aslı (aklı) hem de fer’i (nakli) birlikte ortadan kaldırır. Bunun yanlılığı ise ortadadır. O halde tek bir ¸ ýk¨ yolu vardır ki, o da aklın -kesin olan- delaletini asıl kabul etmektir. (bk. Mealimu Usul’d-Din, Daru’l-Kitabi’l-Arabi, Lubnan, ts., 1/48) Ybn Temiye, bu kaideyi Razi’ye isnat etmiþ, nassın tevil edilmesine karpı ¸ karak M¨ tepabih olan ayet ve hadisleri, bu kaideye dayanarak tevil eden Kelamcılarını tenkit etmiştir. Ybn Teymiye, (bk. Der’u Taarudi’l-Aklı ve’n-Nakl, Camiatu’l-Ymam Muhammed b. Suud, 1411 199, 1/4) Selefiler, Razi ve diğer Kelam alimlerini, ¸ ok þiddetli bir þekilde tenkit etmişlerdir. Bunların iddialarının temeli, aklın Kur’an’da ¸ ok zikredilmesidir. Onlar, þö yle diyorlar: “Akıl, vahyin anlağıması i¸ in yegâ ne faktö rd¨ r. Kur’an’da tefekk¨ r, tedebb¨ r¨ emreden, aklı kullanmayı tavsiye eden b¨ t¨ n ayetler dolaylı olarak akla b¨ y¨ k ö nem vermektedir.” Bu iddiaya gö re: Bir ayet veya hadisin ifadesinde akl-ı selime aykırı bir ifadeyi gö r¨ seniz, m¨ mk¨ n ise aklı esas alın ve ilgili nassı tevil edin. Yeter ki, akıl akıl olsun. Yani, vahyin ýpö nde eğitilmiş, Nebevi terbiyeye sahip, iþin uzmanı, yetkinliğin b¨ t¨ n þartlarının haiz bir akıl olması gerekir. “Akıl ile nas ¸ elirse akıl tercih edilir” iddiasının son savunucusu Said’ Nursi’dir. Said’ Nursi, her aklın esas alınmayacağını sö yledikten sonra: “Takarrur etmiş usuldendir: Akıl ve nakil taarruz ettikleri vakitte, akıl asıl itibar ve nakil tevil olunur. Fakat o akıl, akıl olsa gerektir.” (Muhakemat, 12) Razî, aklî b¨ rhanların nakillerin zahirleriyle ¸ atıması durumunu þö yle izah etmektedir: “Aklî kesin deliller bir þeyin s¨ butuna delalet eder, sonra da zahirleri bunun aksine iþaret eden naklî delillerle karpılapacak olursak, takınacağımız tavır þu dö rt þýktan baþkası olamaz: a- Ya hem aklın hem de naklin gerektirdiklerini kabul edeceğiz. Bu durumda birbirine zıt iki þeyi aynın anda doğrulamayı olunuz ki bu imkâ ns¨ zdir. b- Ya her ikisini reddedeceğiz. Bu da iki zıt þeyin her ikisini de yalanlamak olur ki, bu da imkâ ns¨ zdir. c- Ya naklî delilleri doğrulayacak ve aklî olanları yalanlayacağız, bu ise batıldır. d- Ya da aklın gerektirdiğini alacağız. Onlar, bu iddialarını, her þeyin akılla anlağıldına dayandırmaktadırlar ki bu bozuk mantığa gö re y¨ ce Allah’ın sö z¨ tali, kendi akılları asıldır. Oysa akıl asıl değil, asıl olan vahyi tasdik ve kabul eden merkezdir. Aklı yaratan y¨ ce Allah (cc) onu, vahyin kabul edilmesine aracı kılmıştır. Aklın muhatap alınması, onu asıl

yapmadığı gibi asıl olan vahyin de ğıne ge¸irmesine neden değildir. Y&ce Allah’ı bu þekilde değerlendiren bir zihniyetin, O’nu hakkıyla tanıyıp iman etmesi elbette m&mk&n değildir. Onlar, akıllarının sınırı kadar iman eden, bu sınırinin tesinde bir imana sahip olmayan kimselerdir. Oysa ger¸ek iman edenler, i¸in aklın tesinde olana da iman ederler. “O, sana Kitabı indirdi; onun bazı ayetleri muhkemdir, onlar Kitabın anasıdır, diğerleri de m&tepbih(benzer)dir. Ancak kalplerinde sapma olanlar, fitne ¸ıkarmak ve kendilerince yorumlamak i¸in onun M&tepbih olanlarına tabi olurlar, onun tevilini Allah’tan başka kimse bilmez. Yılimde ileri gidenler: ‘Ona iman ettik, hepsi Rabb’imiz katındandı’ derler, akıl sahiplerinden başkası d&p&n&p &đ&t almaz.” (Al-i Yıran, 7) Yılim ehli kimseler, Rab’lerinden gelen vahyin t&m&n&, akıllarının aldığını kabul ettikleri gibi akıllarının almadığını da kabul ederler. Ypte bu, ger¸ek imandı& ¸ı&nk& vahiy, Hak olan y&ce Allah’tan gelmiptir ve y&ce Allah (cc), zatı ve sıfatları ile bir b&t&n olarak akıl ile m&tekmil bir þekilde kavranamayacağına g&re O’ndan gelen vahiy, aklın sınırlarını aþsa bile kabul edilir. Bu, þ&yle bir &rnekle ile a&klanabilir. Y&ce Allah (cc), iki denizi salmıþ ve aralarına bir perde koymuþtur, ancak denizler arasında aklın tespit edeceği bir perde g&r&lmediği gibi denizlerin nasıl olur da birbirlerine karıþmadıđı da akılla izahı m&mk&n olmayan bir konudur. Bu durumda akıl bunu kabul etmeyeceğine g&re y&ce Allah’ın bu h&km&, akıllı ilah edinenlere g&re (h&pb&) ge¸ersizdir. “Ve O ki, iki denizi salmıþtı& bu tatlı, i¸imi hoþ ve bu tuzlu ve acıdır; ikisinin arasında bir berzah koymuþtur, kavuþmalarını engelliyor.” (Furkan, 53) “Yki denizi salıverdi, birbirine kavuþuyorlar, ikisi arasında bir berzah, birbirine karıþmıyorlar; &yleyse Rabb’inizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz!” (Rahman, 19-20) Evet “&yleyse Rabb’inizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz! O eksik ve kıt aklınızla! Yukarıdaki bu &rnekle ayet de, geleneksel atalar dininde var olan inan¸ temellerinin ne kadar bozuk ve vahiy esaslara aykırı olduğunu ortaya koymaktadır. Akıl, her ne kadar iyiyi k&t&den ayrılan bir etken olsa da, y&ce Allah’ın zat ve sıfatlarına ait bilgilerde akıl ¸ı& olamaz, kendi başına dinin emir ve yasaklarını belirleyemez. Aklın almadığını kabul etmemek, tıpkı &pb&nın g&rmediği, sağının duymadığı vahiy ger¸ekleri yok saymaları gibidir. Akıl, g&z ve kulak gibi vahye muhatap olan organlardan biridir; bu nedenle g&z ve kulak, vahyin algılanmasında esas &l¸ı& değillerse akıl da aynı þekilde &l¸ı& değildir. Atalar dinine mensup

olanların, vahyi esasları tam olarak kabul etmemelerinin bir nedeni de, kendilerine vahyi duyuran Müslümanların kıskanmaları ve vahyi kabul ettikleri zaman o Müslümanlara uyacaklarının zannetmeleridir. Bu zan ve yanlışları, onları cecileden Kur'an'a bilmeyenlerle kabul etmekten mahrum bırakmakta, Rablerine gereğince iman etmekten alıkoymaktadır. Bu ise onların inancı kavimlerin durumuna dönüştürmektedir. "Bunun üzerine kavimden ileri gelen inkar eden kimseler dedi ki: "Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir, sizin içinize istenilen olan istiyor, şey Allah dileseydi, elbette melekleri indirirdi; biz ilk atalarımızdan bunu işitmedik." (Mü' minun, 24) Yine Allah (cc), atalarının yolunu Hak zannedenleri, atalarının durumunu dönüştürmeleri hususunda uyarmakta, onların Hidayeti bulamayan, akletmeyen ve bir şey bilmeyen kimseler olabilecekleri konusunda akletmelerini tavsiye etmektedir. "Onlara: "Allah'ın indirdiği şeye tabi olun!" dendiği zaman, derler ki: "Bilakis, biz atalarımız içinizde bulduğumuz şeye tabi oluruz," ataları bir şey akletmediyseler ve hidayeti bulamadıysalar!" (Bakara, 170) "Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Rasul'a gelin!" dendiği zaman, "atalarımız içinizde bulduğumuz şey bize yeter!" derler, ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayeti bulamadıysalar!" (Maide, 104) Bilmeyen bu uyarılara rağmen atalarının söylemlerini ve yolunu Kur'anı esaslara tercih edenleri yine Allah (cc), bu dönüştürücü ve korkutucu ayetlerle uyarmakta, onları, akletmeye davet etmekte, aksi halde onların da ataları gibi alevli ateşe gireceklerini bildirmektedir. "Onlara: "Allah'ın indirdiğine tabi olun!" denildiğinde, dediler ki: "Bilakis atalarımız o içinizde bulduğumuz şeye tabi oluruz," şey şeytan alevli ateşin azabına cecileden olsa da mı!" (Lokman, 21) Geleneksel atalar dini mensupları ve onların ilham aldıkları kaynakları Buhari, yine Allah'a, O'nun Rasul'u atmadık iftira, bozmadık Tevhidi esas bırakmamızdır. Bunlar yine zenden Tevhidi esaslar toplumun gündeminden kaldırılmıyıp, insanlar, din adına hurafe ve yalanlarla aldatılmıyıp. Geleneksel atalar dini mensuplarının, saçma sapan fikirleri ileri sürüp tartışmalarının sonucunda insanlar, Tevhidi esasları öğrenemiyor, bidat ve hurafeleri din edinerek yine Allah yolundan sapıyorlar, yine Allah (cc) yerine alim dedikleri kâfilere ve onların tabi oldukları zalim sultanlara iman edip adeta tapınmızdır. Bunun sonucunda o günün de günümüzde de onlara iman edenler, onları hatasız, Buhari'si de en güvenilir kaynak kabul etmişlerdir. Geleneksel atalar dini mensuplarının: "Buhari, Kur'an'dan sonra en güvenilir kaynaktır"

söylemleri, Kur'an'a iman ettikleri için değil, Kur'an'a küflerine perde yapmak için söylemektedirler. Atalar dini mensupları payet Kur'an'a, gerçekten en güvenilir kaynak kabul etmiş olsalardı, öncelikle Kur'an'a bakar, Kur'an ile Buhari'yi değerlendirir ve Buhari'de yer alan Allah ve Rasul'a atılan iftiraları reddederlerdi. Oysa durum tam tersinedir; onlar, Buhari'yi esas almakta, Buhari'deki yalan ve iftiraldan hareketle Kur'an'a değerlendirmektedirler. Yüce Allah'ın, Müslüman ümmetinin tek bir ümmet olduğu uyarısına rağmen Müslüman oldukları söyleyenler, dini parçalara böler, iplerine gelen ayetleri alarak tefrikaya düptirler, ümmeti paramparça ettiler, Müslüman süfatından başka süfatları kendilerine uygun görümler. “Doğrusu bu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir ve Ben, sizin Rabb'inizim, o halde benden korkun! Fakat onlar aralarında iplerini yazılmış kâğıtlar halinde paramparça ettiler; her grup, kendi yanındaki peylerle mutludur.” (Müslüminun, 52-53) Geleneksel atalar dini mensupları'nın, Kur'anı bazı ayetleri delil göstermeleri, tıpkı tasavvufçular gibi, mensup oldukları geleneksel sapıklık dinini mebru gösterme çabasından başka bir pey değildir. Yüce Allah (cc), onların durumunu böyle açıyıyor. “Allah'ın gülcünü hakkıyla takdir edemediler, zira dediler ki: ‘Allah bebere bir pey indirmedir’ De ki: ‘Musa'nın, insanlar için nur ve hidayet olarak o getirdiği Kitabı kim indirdi! Siz onu yazılı kâğıtlar yapıp gösteriyorsunuz ve çoğunu da gizliyorsunuz; sizin ve atalarınızın bilmediği peyleri size öğreten ‘Allah'tır’ de, sonra daldıkları eğlence içerisinde bırak onları!” (En'am, 91) Bu sapıklık dini mensupları, kendilerinin ve atalarınızın bilmediği peyleri onlara öğreten yüce Allah'a hakkıyla tanıyor ’nun indirdiği vahyi esasları ölçü alacakları yerde, tam tersine kendileri gibi bir bebere olan ve Hicret'ten iki asır sonra ortaya çıkmış, üstelik Rasulullah (as)'ın yabadığı bölgedeyapamamış, kültürel ve sosyal olarak apayrı bir topluma mensup olan, Tevhidi esaslardan çok sağdan soldan hadis diye topladığı süzlerle mebgul olan Buhari Muhammed el-Buhari'yi esas almış, onu hatasız biri olarak kabul etmiş, ölçü edinmişlerdir. Yüce Allah (cc), düşünmeden atalarınızın söylemlerini esas alanları, ataları hakkında uyarmakta, onların söylemlerinin vahyi olmadığını, zanna dayandığını bildirmekte, kendilerine gelen vahye teslim olmalarını istemektedir. “Doğrusu onlar, ancak sizin ve atalarınızın adlandırdığı isimlerdir, Allah, onlara bir

güccedil; indirmemiştir. Þüphesiz onlar ancak zanna ve nefislerin hevasına tabi oluyorlar, Andolsun Rab’lerinden onlara Hidayet gelmiştir.” (Necm, 23) Bütün ilahi uyarılara, bu uyarıları görüp okumalarına rağmen geleneksel aralar dini mensupları, beyinlerini ve alycylarını Kur’ani uyarılara kapatmıþ, geçmiþin bataklığında çýrpınıp durmaktadırlar. Biz Müslümanların onlara son sözü þudur. “Dedi ki: ‘Dođrusu üzerinize Rab’inizden bir rics (pislik) ve gazap vuku bulmuştur; sizin ve atalarınızın isimlendirdiği isimler hakkında benimle mücadele mi ediyorsunuz? Allah, onlarla ilgili bir delil indirmemiştir, o halde gözetleyin, þüphesiz ben de sizinle beraber gözetleyenlerdenim!” (A’raf, 71) Atalarını önceleleyenler, Tevhidi esasları gündem etmemiþler Yslâmi esasları tahrif eden tarihsel süreçteki hizipler ve atalarını öne çýkaranlar, sürekli olarak ihtilaf etmiþler, Tevhidi anlamda hiçbir gündemleri olmamıþtır. Bunlar, kısır fikri tartıpmaları gündem edinmiþler, insanları bu kısır gündemlerle meþgul etmiþlerdir. Sahabe, Tabiin ve Tebe-i tabiinden sonra ortaya çýkan fırkalar, zulmü altında yapadıkları zalim sultanların zulümlerine, kimileri susarak, kimileri açýkça destek vererek sessiz kalan fırkalar, Yahudi ve Hristiyanlar gibi fırkalapararak Kur’an’da Rab’imizin buyurduğu üzere þirke düþmüþ, müþriklerden olmuþlardır. Bu nedenle de Tevhidi bir gündemleri olmamıþtır. Ypte bu konudaki ilahi buyruklar. “Dođrusu bu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir ve Ben, sizin Rab’inizim, o halde benden korkun! Fakat onlar aralarında iplerini yazılmıþ kâğıtlar halinde paramparça ettiler; her grup, kendi yanındaki þeylerle mutludur.” (Mürsquo;minun, 52-53) “O’na yönelin ve O’ndan korkun, namazı kılın ve müþriklerden olmayın. Onlar ki, dinlerinde tefrikaya düþtüler ve fıрка fıрка oldular; her hizip yanında olanla sevinmektedir.” (Rum, 31-32) Bu ilahi uyarılara rağmen, atalarını ilah edinenler, maalesef Yahudi ve Hristiyanların yolunu takip ederek tefrikaya düþmüþ, müþriklerden olmuþlardır. Normal 0 21 false false false NL TR AR-SA

/* Style Definitions */

table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Normal Tablo";
mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt; mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm; mso-para-margin-bottom:8.0pt;
mso-para-margin-left:0cm; line-height:107%;

mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:Arial;
mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;}

Bu köpe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

<http://www.mucahede.com>

Bu köpe yazýsý için adres:

[http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view
article&artid=263](http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=view_article&artid=263)